

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá tématem norské politiky spolupráce v oblasti vzdělávání a výzkumu jako nástroje měkké moci norské zahraniční politiky. V oblasti evropského regionu analyzuje tři úrovně, skrze které se Norsko angažuje v programech vzdělávání a výzkumu. První úroveň je politika spolupráce Norska z pozice podřadného aktéra, kterou Norsko zaujímá vůči Evropské unii, druhou je politika spolupráce z pozice rovnocenného aktéra, která je typická pro norskou spolupráci v severském regionu, a poslední je norská kooperace skrze Fondy EHP a Norské fondy, kde Norsko zastává pozici nadřazeného aktéra. Práce vychází z teorie mezinárodní spolupráce a teorie Roberta Keohana a Josepha Nye o měkké moci, komplexní interdependenci a asymetrii vztahů mezi zúčastněnými. Při zkoumání se využívá kombinace kvantitativních a kvalitativních metod. Práce dochází k závěru, že Norsko snižuje finanční výdaje do oblasti, kde má větší vliv a může tak více užít svou měkkou moc, a naopak investuje do oblasti, kde zastává roli podřadného aktéra. Vysvětlení je nalezeno v teorii mezinárodní spolupráci a hře na kuře, kdy pro úspěšnou spolupráci v dlouhodobém horizontu není cílem vyhrát, ale dosáhnout kompromisu, tj. neustále mírnit jakékoliv výkyvy v mocenské rovině a směřovat k rovnovážnému stavu.